

Bir Hırsızın Mezarı

– mesakin · 07 Şubat 2026

Gök yüzüne benzoyordun ki
içinden yıldızlar çalınmıştı
ben ise çalınan o yıldızların en acemi hırsızı

Düşünürken zamanımın yağı eridi bugün,
benimle utandı sanki çağlar, aylar, yıllar.
Gölgen geçerken yanımdan
ne haber,
ne de bir iz var.

Gözlerinle başlayan bir yangın sardı her yeri,
dumanı ta uzaktan gelir, bulur beni.
Yanarken bile içimde
tatlı bir sızı başlar.

Biliyor musun,
icat olmadı bendeki bu acı;
her hatırlayıştta ansızın
kalbim yerinden fırlar.

Biliyorum, dinse bu acı
ancak ölümlle diner.
Son nefesim senin adını fısıldasın,
melekler şaşırıp sorsun birbirine:
“Bu adamın cenazesi
neden gülümsüyor?”

O gün mezarımın üstüne
yalnızca şunu yazsınlar:

“Burada bir hırsız yatıyor;
gökyüzünden
bir tek kalbini çalabilmiş.”
Kitaplara yazsam bile sığmaz, biliyorum;
ruhun duymaz ki beni zaten.
Ne desem yetersiz kalıyor bende.
Hiçbir şey sakinleştirmez beni,
hata sen olsan bile.
mesakin- 07/02/2026